

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2326/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против туженог Института за јавно здравље Крагујевац, чији је пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., ради накнаде штете због незаконитог отказа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1938/22 од 09.12.2022. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1938/22 од 09.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1938/22 од 09.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 53/20 од 24.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 29.01.2018. године до 04.12.2019. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспећа до исплате у висини ближе описној у ставу првом изреке, док је тужбени захтев тужиоца за досуђење законске затезне камате од траженог до досуђеног одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, у преосталом делу тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му исплати разлику од досуђених износа из става првог изреке, до тражених износа за период од 29.01.2018. године до 24.12.2019. године, и то у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспећа до исплате, одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да му уплати припадајуће доприносе Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање на појединачне месечне износе досуђене ставом првим изреке за период од 29.11.2018. године до 04.12.2019. године, по стопи која буде примењивана на дан уплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да на име тужиоца уплати доприносе Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање

на износе из става другог изреке пресуде за период од 29.11.2018. године до 04.12.2019. године по стопи која буде примењивана на дан уплате, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 18.263,76 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1938/22 од 09.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 53/20 од 24.11.2021. године у ставовима другом, четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011, ... 18/2020), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана. Предмет одлучивања у овој правној ствари је накнада штете због незаконитог отказа и неисплаћеног дела зараде за утужени период. О тужбеном захтеву је одлучено у складу са утврђеним чињеничним стањем и обављеним вештачењем од стране вештака економско-финансијске струке и оценом који износ тужиоцу треба да буде досуђен у конкретном случају за спорни период. Побижана пресуда не одступа од судске праксе – одлуке овог суда у сличној чињенично-правној ситуацији, а тужилац не доставља правноснажне судске одлуке којима је евентуално одлучено на другачији начин у односу на одлуку у овој правној ствари. У конкретном случају не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потреба за новим тумачењем права, а посебна ревизија се не може изјављивати због непотпуно или погрешно утврђеног чињеничног стања.

Стога је одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа (што је овде случај), ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Тужба у овој правној ствари је поднета 15.06.2013. године. Вредност спора у тужби је опредељена на 999.000,00 динара, а вредност побијаног дела потраживања је 67.970,92 динара. Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић